

Armo ja rauha Jeesuksen tuntemisessa

2. Piet. 1:1-2

1. *Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat meidän Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa saaneet yhtä kallisarvoisen uskon kuin mekin.*

2. **Lisääntykään teille armo ja rauha Jumalan ja Jeesuksen, meidän Herramme, tuntemisessa.**

Kallisarvoinen usko

Mitä usko on ja miten se saadaan? Miten Jeesuksen vanhurskaus liittyy uskon saamiseen? Missä suhteessa kaikki uskovat ovat samanlaisia? Mitä on armo ja mitä rauha? Miten niistä voi päästä osallisiksi? Näitä kysymyksiä sivuaa Pietari toisen kirjeensä johdantojakeissa, jotka eroavat hiukan ensimmäisen kirjeen alusta.

Kirjeen aitous

Epäilijöiden taholta on väitetty, että Pietarin toinen kirje olisi hänen nimissään vuosikymmeniä tämän apostolin kuoleman jälkeen laadittu valeotsikkoinen kirjoitus. Tätä väitettä on perusteltu sen jossakin määrin Pietarin ensimmäisestä kirjeestä poikkeavalla kirjoitustyyllillä. Väite on mahdoton seuraavista syistä:

Tämän kirjeen alussa on selvä sana, että se on Simeon Pietarin kirje. Kirjoittaja puhuu ensimmäisessä persoonassa Pietarin henkilökohtaisista kokemuksista: Jeesus ennusti hänen äkillisen kuolemansa, ilmeisesti marttyyriuden tietä. Hän oli Jeesuksen valtasuuruuden silminnäkijä. Hän oli ollut mukana kirkastusvuorella. Hän viittasi edelliseen kirjeeseensä. Hän puhui Paavalista samaan aikaan elävänä ”rakkaana veljenä”.

Jos tällainen kirje olisi ilmaantunut lähes sata vuotta Pietarin kuoleman jälkeen hänen nimissään, se olisi väistämättä paljastunut väärennykseksi. Siinä on selvä apostolisen arvovallan ja totuuden henki, eikä se voi olla valeotsikkoinena laadittu. Apostolien puhe toisistaan ”rakkaina veljinä” oli ominaista apostoliselle ajalle. 90-luvulta alkaen puhuttiin toisin: ”autuas... apostoli Paavali” ”Autuas ja kunnianarvoisa Paavali”.

Pietarin marttyyrikuolema

Pietarin marttyyrikuolema tapahtui muutamia vuosia tämän kirjeen laatimisen jälkeen. Rooman tuhoisa palo alkoi 19.7. vuonna 64. Kun huhua keisari Nerosta sen syyttämisen määrääjänä ei saatu loppumaan, tämä ryhtyi syyttämään kristittyjä sen syyttämisenä. Keväällä vuonna 65 Roomassa alkoi julma kristittyjen vaino. Se jatkui, kunnes senaatti 5.6. vuonna 68 erotti Neron. Seuraavana päivänä hän teki itsemurhan. Pietari ja Paavali kärsivät tässä vainossa marttyyrikuoleman. Eusebiuksen kirkkohistorian mukaan ”Paavali mestattiin Roomassa, ja...Pietari...ristiinnaulittiin”. Hieronymos kertoo, että Pietari ”ristiinnaulittiin pää alaspäin, kun hän selitti, että hän ei ollut arvollinen ristiinnaulittavaksi samalla tavalla kuin Herra” Jeesus. Augustinus sanoo Paavalin kuolleen marttyyrina noin vuosi Pietarin kuoleman jälkeen. Hieronymoksen mukaan Paavali kuoli marttyyrina Neron 14. hallitusvuotena eli keväällä v. 68. Pietarin kuolema tapahtui täten v. 67.

Kirjeen tyyli

Pietarin toisen kirjeen jossakin määrin 1. Pietarin kirjeestä eroava kirjoitustyyli johtuu kahdesta syystä: Hänellä oli eri kirjuri kuin ensimmäistä kirjettään laatiessaan. Tämän kirjeen aihe oli toinen kuin edellisen kirjeen: Siinä apostoli halusi rohkaista Vähän Aasian kristittyjä kestämaan maailman vihaa, parjauksia. Toisessa kirjeessään hän varoitti heitä turmiollisista harhaopeista ja niiden seuraajien holtittomasta siveettömyydestä. Sen juhlanan vakava sävy johtune aavistuksesta, että marttyyrikuolema oli lähellä. Pietari laati sen kuin ”testamentikseen” Kristuksen seuraajille.

Kallisarvoinen usko

Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat meidän Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa saaneet yhtä kallisarvoisen uskon kuin mekin. (1)

Nimi, jonka Pietari sai ympärileikkauksensa yhteydessä, oli Simon. Ympärileikkaus on vanhan liiton merkki uskon vanhurskaudesta. Ympärileikkaus kuvastaa sitä, että Jumalan silmissä olemme täydellisen alastomia eikä synnyntäisen syntisyytemme perusteella meillä ole mitään mahdollisuutta selvittää Jumalan pyhien kasvojen edessä tuomiolla. Ihmiselle jäi vanhassakin liitossa ainoaksi mahdollisuudeksi pelastua se, että Jumala lukee hänelle vanhurskauden uskon kautta tulevaan Messiaaseen, josta uskova Aabraham sai lupauksen.

Käyttäessään nyt tätä nimeä Simon, Pietari tunnustautui Aabrahamin uskon liiton perilliseksi. Vanhan testamentin usko ja Uuden testamentin usko on samaa uskoa. Vanhassa se suuntautui tulevaan Messiaaseen eli Kristukseen ja uudessa jo tullesseen Jeesukseen Kristukseen. Kärsimisellään, kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan Jeesus hankki kaikille sekä vanhan liiton että uuden liiton uskoille vanhurskauden.

Jeesuksen vanhurskaudessa saatu usko

Vanhurskaus merkitsee Jumalan lain vaatimusten täydellisen täyttämisen perusteella ansaittua Jumalan hyväksyntää, taivaskelpoisuutta ja pääsyä Jumalan lapseuteen. Laki vaatii täydellistä rakkautta Jumalaa ja lähimmäisiä kohtaan ja uhkaa ikuisella tulella kaikkia, jotka eivät mittaa täytää. Lain vaatimuksilla jokainen ihminen on kadotettu, vailla Jumalan kirkkautta. Vain ihmiseksi tullut Jeesus kykeni rakastamaan täydellisesti, mutta Hän luovuttaakin koko täydellisyytensä syntiselle, joka uskossa kääntyy Hänen puoleensa. Eikä vain sitä, vaan Jeesus otti kantaakseen myös lain rangaistusvaatimuksenkin meidän sijastamme. Hän kärsi Golgatan ristillä kaikkien ihmisten ansaitseman Jumalan hylkäystuomion, Jumalan pyhä tuli poltti häntä, Hän maksoi koko maailman syntivelan kadotuksen tuskan viimeistä pisaraa myöten. Kaiken lain vaatiman Hän täytti meidän sijastamme ja meidän puolestamme.

Ilman Jeesuksen Kristuksen meille lahjoittamaa vanhurskautta uskolla ei olisi mitään merkitystä, sillä usko ottaa vastaan sen, mitä Jeesus antaa. Ilman Herran pelastavaa työtä ja Häneltä saatavaa lahjavanhurskautta uskomme olisi kuin mikä tahansa uskonnollinen usko, joka yrittää kurottautua tyhjyyteen ja tarrautuu epätoivoisesti epäjumaliinsa kuvitellen niiden auttavan ja pelastavan.

Kristillisen uskon kallisarvoisuus perustuu siis Jeesuksen täydellisen elämän ja ristin sovituksen arvoon. Usko itsessään ei ole mitään, ellei sen kohde ole Pelastaja, joka todella rakastaa syntisiä ihmisiä. Juuri siksi saamamme uskon lahjan ihanuus on siinä, että se vastaanottaa tuollaisen ihmeellisen Vapahtajan. Usko on siis suhdetta Jeesukseen, jossa Isä ja Jeesus on kaiken aikaa antava osapuoli. Kaiken lisäksi Hän on äärettömän antelias ja armollinen jakaessaan meille lahjojaan.

Usko on Jumalan lahja

Usko on siis lahja Jumalalta. Se voi alkaa vain silloin, kun Jumala lähestyy ihmistä ja alkaa vetää häntä luokseen. Ellei Herra tule meidän luoksemme, meillä ei ole mitään mahdollisuutta päästä yhteyteen Hänen kanssaan. Heti jatkossa Pietari kuvaa, miten Herran lähestyminen luoksemme tapahtuu:

Hän on kutsunut meidät omalla kirkkaudellaan ja voimallaan ja niiden kautta lahjoittanut meille kallisarvoiset ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden avulla tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta ja pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee. (3-4)

Mitään tällaista kutsua ja Jumalan sanan lupauksia meillä ei olisi, ellei Jeesus olisi hankkinut meille vanhurskautta täydellisellä elämällään ja kärsimällä syntiemme rangaistuksen.

Pietari

Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli,...(1)

Simon sai Jeesukselta uuden nimen Pietari, joka siis tarkoittaa kalliota. Se viittaa siihen Kristus-uskon tunnustukseen, jonka Pietari Isän ilmoituksen vaikutuksesta antoi ja jonka varaan Jumalan seurakunta rakentuu ja vaeltaa jopa läpi kuoleman ja tuonelan ikuiseen voittoon asti. Nimi kertoo myös sen, miten Jeesus muutti pelkurin rohkeaksi julistajaksi, apostoliksi, Jeesuksen ylösnousemuksen todistajaksi. Tervehdyksessään Pietari ei kuitenkaan nyt korosta virkaansa vaan sitä, että hän on Kristuksen palvelija ja orja. Hän asettuu aivan samalle viivalle kaikkien muiden uskovien kanssa:

Hän kirjoittaa niille, jotka ovat meidän Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa saaneet yhtä kallisarvoisen uskon kuin mekin.

Kristuksen vanhurskaudessa ja uskon lahjan suhteen hän ei eroa vähääkään kirjeen saavista tavallisista uskovista. Ennen Pietari tavoitteli ensimmäistä asemaa opetuslasten joukossa, mutta nyt Pyhän Hengen saaneena ja Jeesukselta oppineena hän asettuu muiden uskovien alapuolelle ja haluaa palvella heitä nöyryydestä käsin, jota hän oli edellisessä kirjeessään korostanut:

Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon. Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallaan korottaisi teidät. (1. Piet. 5: 5-6)

Armo

Lisääntyköön teille armo ja rauha Jumalan ja Jeesuksen, meidän Herramme, tuntemisessa. (2)

Lähes kaikissa Uuden testamentin kirjeissä toistuu jossain muodossa rukouspyyntö: "Armo teille ja rauha!" Kysymys ei ole vain tavanomaisesta mitäänsanomattomasta tervehdyksestä, vaan rukouksesta, joka ilmaisee Pietarin syvimmän halun uskovien elämään. Tärkeää on tajuta, että armoa ja rauhaa ei voi eikä saa erottaa Jumalasta

ja Jeesuksesta Kristuksesta. Armoa ja rauhaa voidaan saada vain syvässä henkilösuhteessa Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa.

Armossa eläminen on Jumalan suosion ja laupeuden alla elämistä Kristuksen ristin sovitustyön tähden. Armo voidaan tiivistää sanoihin:

"Missä synti on tullut suureksi, siinä armo on tullut ylenpalttisen runsaaksi."
(Room.5:29) Sitä selittää jae: *"Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja (vapaa lahja) on ikuinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme."*

Joko armo tai synti

Kristuksen evankeliumin kuullut ja ymmärtänyt ihminen ei voi välttää sitä, että hän joutuu näkemään oman syntisyytensä ja arvottomuutensa. Evankeliumissa Jumala tarjoaa jokaiselle ihmiselle iankaikkisen elämän lahjaa. Ihminen voi viime kädessä paeta joko armoa tai syntiä mutta ei molempia. Hän voi paeta synnistä antautumalla armolle tai sitten hän voi työntää itsensä armon vaikutuksen ulkopuolelle antautumalla synnille. Molempia ei voi yhtä aikaa tapahtua, vain jompikumpi. Vastakohtat ovat toisella puolella palkka, synti, kuolema ja toisella armolahja, Jumala, ikuinen elämä.

Palkka ja armo

Palkkaa vastaa armolahja, syntiä Jumala ja kuolemaa iankaikkinen elämä. Palkka on ansaittua, se vastaa tehtyä työtä. Palkkansa saajan ei tarvitse sanoa "kiitos". Palkka on oikeudenmukainen vastaus ponnistukseen, työhön ja vaivannäköön. Palkka kuuluu lain, oikeuden piiriin. Mutta vapaa lahja, armolahja on jotain sellaista, mitä ei voi ansaita. Siihen kenelläkään ei ole mitään oikeutta. Vapaa lahja saadaan toisen rakkaudesta, suosiosta ja armollisuudesta.

Synti ja Jumala

Synnin vastakohtaksi Sana asettaa Jumalan. Synti viittaa tietoiseen rikkomukseen ja tahalliseen epäonnistumiseen. Kysymys on tietoisesta väärästä valinnasta, joka vie syyllisyyteen ja halvauttaa ihmisen. Viime kädessä synti on sitä, että ihminen omien halujen ja himojensa vuoksi ei halua ottaa Jumalan vapaata lahjaa vastaan. Sana ei aseta synnin vastakohtaksi pyhyyttä tai puhtautta tai vanhurskautta, vaan Jumalan. Jos ihminen olisi synnitön, niin hänen pyhyytensä ja puhtautensa palkka olisi iankaikkinen elämä.

Armon suuruus on Jumalan olemuksen käsittämättömässä syvyydessä, sen laupeudessa ja rakkaudessa. On helppo asettaa palkan vastakohtaksi lahja, mutta mikä voidaan panna sen synnin vastakohtaksi, joka vaatii palkkaansa. Mikään inhimillinen toiminta ei kykene käsittelemään syntiä. Jumala itse asettuu synnin vastakohtaksi. Jumala ei sano: "Synnin palkka on kuolema mutta uudistuksen seurauksena on elämä." Ei myöskään: "Synnin palkka on kuolema, mutta uskonnollisen elämän sääntöjen noudattaminen tuo elämän." Ihminen ei kykene uudistamaan itseään ja hänen uskonnolliset harjoituksensa ovat itsessään jo synnillisiä. Siksi Jumala asetti itsensä synnin vastakohtaksi. Hän itse sovittaa synnin Kristuksessa.

Kuolema ja iankaikkinen elämä

Kuoleman vastakohta on iankaikkinen elämä. Kuolema on synnin lopputulos, oikea ja johdonmukainen. Kuolema on ainoa vastaus syntiin. Kuolema pitää yllä iankaikkisen oikeudenmukaisuuden. Ihminen, joka tekee syntiä, niittää väistämättä kuole-

man palkakseen. Suostuessaan syntiin ihminen valitsee aina kuoleman, hajoamisen, turmeluksen ja häviön. Lain rikkominen luo kaaoksen. Kaaos taas tekee helvetin välttämättömäksi. Kuoleman vastakohta iankaikkinen elämä ei ole päätös, loppu, vaan alku. Siitä alkaa kasvu ja kehitymisprosessi, joka jatkuu ajasta aikaan iankaikkisesti.

Jumala tuntee ihmisen täydellisesti. Hän on pyhä eikä voi sivuuttaa yhtään syntiä. Hän ei voi pyyhkiä yhtään rikkomusta, jonka syyllisyyttä ei ole käsitelty. Toisaalta Jumala on käsittämättömän suuri ja muuttumaton rakkaudessaan, vaikka Hänen rakkautensa kohteen muuttuisivatkin. Tämä Jumala tarjoaa vapaata lahjaa syntiselle ihmiselle. Hän tarjoaa sitä omasta halustaan, oman toimintansa ja oman kärsimyksensä perusteella. Hän tarjoaa tätä lahjaa täysin riippumatta siitä, millainen vastaanottaja on olemuksensa tai vaelluksensa puolesta. Jumala ei aseta lahjalleen mitään ennakkoehtoja kuten lupauksia paremmasta elämästä tulevaisuudessa. Jumala ei vaadi mitään antaessaan iankaikkisen elämän lahjan. Se on armoa. Jumalalta itseltään vapaan armon lahjoittaminen edellytti käsittämätöntä kärsimystä ja tuskaa, jonka Jeesus kärsi Golgatalla. Mutta vastaanottajalta ei vaadita mitään.

Ikuinen elämä sisältää iankaikkisen pituuden ja laadultaan se Jumalan persoonallista tuntemista, Jumalan elämää ihmisessä. Tämä elämä lahjoitetaan syntiselle, joka saa samalla syntinsä anteeksi ja puhtauden. Se on ylösnousseen Jeesuksen elämää lahjan saaneessa. Tämä lahja on tarjolla jokaiselle, joka on kuullut evankeliumin Jeesuksesta. Aloite on Jumalan. Ihminen tulee ehkä vavisten, ehkä ymmärtäen evankeliumista vain kovin vähän, mutta tulee ja antautuu Jumalalle, asettuu Jeesuksen kasvojen eteen, suhteeseen Häneen. Siinä alkaa ikuinen elämä.

Rauha

Suhde Jeesukseen merkitsee myös osallisuutta rauhaan. Jeesus lupasi:
"Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko levoton älköönkään pelätkö." (Joh. 14:27)

Jeesus sovitti vihollisuuden Jumalan kanssa. Synti merkitsee aina kapinaa ja siis myös sotaa Jumalaa vastaan. Nyt jokainen uskova on laskenut aseensa ja noston antautumisekseen valkean lipun, kun hän tuli uskoon. Jumalan vihakin syntiä kohtaan tyhjeni Golgatalle Jeesukseen. Siksi syntinsä armosta anteeksi saanut voi ja saa täysin turvallisesti lähestyä Jumalaa. Sotatila on ohi, rauha vallitsee.

Syntien anteeksi saamisessa uskova sai myös omantunnon rauhan, syyllisyys on pois. Mutta tämä sisäisen rauhan kokeminen ei ole vakiotila toisin kuin ulkoinen rauha, joka pysyy uskoon tulemisesta taivaalliseen kirkkauteen asti. Joka kerta kun uskova lankeaa syntiin, sisäinen rauha katoaa. Silloin hän saa kuitenkin luottaa siihen, että hän saa uudelleen rauhan kääntyessään Jeesuksen puoleen ja tunnustaessaan rikkomuksensa. Jeesus lupasi meille oman rauhansa. Se merkitsee sitä, että pahimmankin lankeemuksen jälkeen saamme pelotta käydä armoistuimen luo omistamaan Häneltä uusi armo.

Toisaalta Jeesuksen antama rauha voi aivan yllymaallisella tavalla valloittaa sydämemme kaikkein kamalimmissakin tilanteissa. Muistan, kun tyttäremme oli pudonnut 16 metrin korkeudelta asfalttiin ja oli leikkaussalissa neljän eri lääkärin saman

aikaisesti leikatessa häntä eri puolilta. Eloon jäämisen toivoa ei inhimillisesti katsoen ollut. Odotussalissa menin vaimoni luokse ja sanoin: ”Minulla on ihmeellinen rauha sydämessäni.” Hän vastasi: ”Niin minullakin”. Se oli Jeesuksen antamaa rauhaa. Tyttäreemme jäi eloon, vaikkakin monivammaisena.

Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. (Fil. 4:7) Ihminen ei kykene itse hallitsemaan tunteitaan, siihen tarvitaan Jumala. Sisäinen Jumala antama rauha ottaa tunte-elämämme hallintaansa ja suuntaa ajatuksemme Jeesukseen Kristukseen. Rauha Jumalassa ei siis ole vain tunne, vaan se on tietoisuutta siitä, että Jeesus Kristus on kanssamme. Siksi Jumalan rauha vie meitä ajattelemaan Jeesusta.

Armon ja rauhan lisääntyminen

Lisääntyköön teille armo ja rauha Jumalan ja Jeesuksen, meidän Herramme, tuntemisessa. (2)

Vanhurskautettuna Kristuksen tähden Jumalan lapsi on armotilassa eli jatkuvassa ja pysyvässä Jumalan suosiossa, joka perustuu kokonaan Jeesuksen työhön. Hänellä on myös pysyvä rauha Jumalan kanssa. Mutta meille luvataan armoa armon päälle: *Hänen (Jeesuksen) täyteydestään me kaikki olemme saaneet osamme ja armoa armon lisäksi,...* (Joh. 1:16)

Sitä mukaan kuin vaellamme uskossa, alamme nähdä omaa syntisyyttämme paljon syvemmin kuin uskoon tullessamme. Jumala näyttää sitä pikku hiljaa, sillä kertaheittolla koko syntisyytensä ja pahuutensa näkeminen voisi murskata meidät. Mitä suurempana näemme Jumalan kirkkauden, sitä kamalammalta näyttävät syntimme. Saman aikaisesti Pyhä Henki kuitenkin avaa meille uudella ja syvemmällä tavalla Golgatan tapahtuman merkitystä, saamme entistä syvemmin tajuta ja maistaa Jumalan armon suuruutta. Samalla myöskin kasvaa rauhamme Kristuksessa.

Nyt Pietari haluaa korostaa, että armoa ja rauha voi lisääntyä vain sitä mukaan kuin opimme tuntemaan Jeesuksen persoonaa syvällisemmin ja syvällisemmin. Kysymys on kokemuksellisesta Herran tuntemisesta. Välineenä Herra käyttää omaa sanaansa. Sitä mukaan kuin otamme sanan vastaan ja taivumme sen alle käytännön elämässämme, opimme tuntemaan Herran armoa ja rauhaa syvemmin. Elämämme monissa kriiseissä ja vaikeuksissa saamme Herralta tilanteisiin sopivia sanoja ja niiden voimalla kuljemme eteenpäin tietoisina siitä, että Herra itse on kanssamme. Läheisyytemme Hänen kanssaan kasvaa, alamme nähdä, että Hänen armonsä riittää kaikkiin elämämme tilanteisiin. Siksi uskova ei ensi sijassa tavoittele armon ja rauhan kokemuksia, vaan hän haluaa päästä syvempään Jeesuksen tuntemiseen. Jeesuksessa on kasvava armo ja rauha.

Vaikka Jumalan armosta on ensi sijassa kysymys syntisen armahtamisesta eli syntien anteeksi saamisesta, kaikki muukin hyvä, mitä saamme osaksemme, on armoa. Paavali kirjoittaa: *Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansa vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssaan!* (Room. 8:31-32)

Saamme siis kaiken aikaa monenlaista ajallista hyvää ja erilaisia hengellisiä siunauksia. Niistä saamme kiittää Jumalaa, mutta ne ovat pohjimmiltaan vain lisuke siihen valtavaan armoon, jonka saamme Jeesuksen uhrissa puolestamme. Kaikkien muiden armon osoitusten keskellä meidän tulee pitää muistaa liittää ne Jeesuksen uhriin, jossa Jumalan Isän sydän meitä kohtaan kirkkaimmin näkyy. Vaikka menettäisimme kaiken muun, Jeesuksen uhri riittää, siinä loistaa Jumalan armo, josta saamme ammentaa rauhan sydämiimme.

Laske Jumalan armonosoitukset! – Hiroko Hiranon todistus

Haluaisin jakaa teille pienen osan siitä, kuinka syvästi Jumala on osoittanut minulle rakkauttaan ja varjelustaan, miten hän on antanut toivon ja rauhan elämäni.

Puolitoista vuotta vanhana sairastuin lapsihalvaukseen enkä kyennyt kävelemään. Se aiheutti syvää huolta ja vaivaa vanhemmilleni. Ellen olisi elänyt jo silloin Jumalan armon alla, ei olisi ymmärrettävissä, millainen nyt olen.

Ollessani kansakoulun viidennellä luokalla kohtasin Jeesuksen evankelioivan radio-ohjelman kautta kuunnellessani sitä yhdessä isoisäni kanssa. Viikoittain ohjelmia seurattessamme aloin toivoa, että minunkin elämäni vois muuttua sellaiseksi kuin ohjelmissa esiintyvillä henkilöillä. Aristin ulkona liikkumista ja siksi kesti vielä 11 vuotta, ennen kuin aloin käydä kirkossa ja minut kastettiin. Sinä aikana Herra muokkasi sydäntäni kärsivällisesti ja auttoi minua käytännön elämässä merkillisellä tavalla: Opin kulkemaan polkupyörällä, vaikka kävely ei onnistunut ilman molempien käsien sauvoja. Pääsin omin voimin käymään keskikoulua, lukiota ja vaatealan oppilaitosta. Herra avasi minulle tien työpaikkaan vaateopiston opettajana. Kaksikymmenvuotiaana kykenin kävelemään ilman keppejä apuvälineiden ansiosta. Niin aloin pikku hiljaa liikkumaan vapaammin ulkosalla ja muutuin aktiivisemmaksi.

Hengellinen laulu 604 kehottaa meitä ”laskemaan Jumalan armon osoitukset elämässämme”. Niin tahdon tehdä. Minut kastettiin Nose-joessa. Koska en voinut käyttää joessa apuvälineitä, eräs nuorukainen kantoi minut selässään. Hänestä tuli mieheni. Jos hän olisi mennyt naimisiin terveen naisen kanssa, hän olisi säästynyt halveksunnalta ja vaivalta, mutta hän valitsi vaelluksen kanssani. Nyt olemme olleet naimisissa 30 vuotta. Ilman Herran johdatusta se ei olisi ollut mahdollista.

Muutama vuosi sitten pidimme luokkakokouksen Takarazukan eräässä hotellissa. Muistelimme, miten teimme luokkaretken. Koska en kyennyt kävelemään kuin lyhyitä matkoja, opettajamme ja muut oppilaat tekivät suunnitelman, miten minutkin saatiin matkalle mukaan. Lämminhenkiset entiset luokkakaverini odottivat minua hotellin aulassa. He hämmästyivät kovin, kun tulin paikalle autoa itse ajaen. He iloitsivat kovin nähdessään, mihin nyt kykenin. Itsekään en ollut edes uneksunut voivani joskus ajaa autoa. Kaikki Herran teot ovat suurenmoisia. ”Toiset jalkani” ovat minulle suuri apu.

Haluan kertoa myös tyttärestäni. Hän syntyi terveenä, mutta kolmevuotiaana tapahtui onnettomuus, jossa hän loukkasi päänsä. Sen seurauksena hänelle kehittyi vakava kehitysvamma. Syömisessä, ulostamisessa, kylpemisessä ja kaikessa muussakin hän tarvitsee apua. Hänen tunne-elämänsä on epävakaa ja esiintyy useiden päivien jaksoja, jona hän ei kykene nukkumaan. Hän pitää paperien repimisestä, joten kotimme on aina kuin lumisateen jäljiltä lattiat täynnä paperisilppua.

Meillä on metalliverstas perheyriksenä. Välittömästi töiden jälkeen kotona odottaa siivousurakka. Silloin tällöin valittelen Herralle: ”Herra miksi on näin? En enää jaksa. Tämä ylittää voimavarani.” Silloin mieleeni nousee laulun 604 toinen säkeistö: ”Kun vaivun Herran antaman ristin alle, laske saamasi Herran armon osoitukset ja huomaat valittelun turhaksi.” Aina kun olen väsynyt, saan apua monilta ystäviltä: He kutsuvat minua syömään. Heidän lämmin ystävällisyytensä on kuin sydämen vitamiinia. He ottavat tyttärenti hoitoonsa antaakseen minun hiukan levähtää ja lähettävät minulle rohkaisevia viestejä. Herra näkee minut kaiken aikaa ja lähettää sopivan avun. Herra kantaa taakkojani yhdessä kanssani.

Tyttärenti kautta olen saanut oppia monia asioita. Herra on opettanut, mitä on palvelu ja kärsivällisyys. Lisäksi hän on osoittanut, että elämän syvä arvo ei perustu siihen, kuinka hyvä pää meillä on tai mihin me pystymme. Olen toki ajoittain huolissani siitä, mitä tapahtuu, kun emme perheenä enää kykene hoitamaan tytärtämme. Silloinkin lohduttavat Herran lupaukset. Tämän maallisen matkan päässä meitä odottaa varma pääsy taivaalliseen päämäärään. Toivo on voimani päivittäisissä ahdistuksissa ja taisteluissa. Se kääntää asenteeni myönteiseen suuntaan. Odotan ilolla sitä päivää, kun saan kohdata Herran kasvoista kasvoihin. Siksi on tärkeää, etten irrota katsettani Jeesuksesta, joka on uskoni alkaja ja täyttävä, ja suuntaan kulkuni kohti päämäärää.

Raamatussa Jeesus kysyi: ”*Mitä tahdot minun tekevän sinulle?*” Olen saanut nähdä, miten lukemattomiin rukouksiin hän on vastannut kuten esimerkiksi pelastamalla vanhempani, veljeni, sisareni ja kaksi lastani. Kiitän Herraa. ”*Joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.*” (1. Piet. 2:6) Halleluja! (1988)

Entä sinä?

Oletko sinä saanut jo uskon lahjan? Oletko päässyt osalliseksi Jumalan armosta ja rauhasta? Ellet vielä, Herra kutsuu sinua sanansa kautta luokseen. Hän on valmistanut sinua varten täydellisen pelastuksen ja tarjoaa sitä ilmaisena lahjana sinulle. Käy etsimään yhteyttä Jeesukseen, joka lupaa armonsa ja rauhansa, jokaiselle, joka huutaa Häntä avukseen. Jeesus voidaan kohdata Hänen omassa sanassaan Raamatussa, seurakunnassa julistetussa evankeliumin sanassa. Hakeudu niiden seuraan, jotka tuntevat jo Herran. Jos tajuat jo jotain omasta syntisyydestäsi, käy rukouksessa Herran eteen, tunnusta väärät tekosi ja pyydä anteeksiantamusta. Kun näin jättäydyt Herran armon varaan, saat uskon lahjan ja sydämen rauhan. Jeesuksesta tulee sitten rakkautesi kohde, joka omalla rakkaudellaan saa sinut seuraamaan itseään ja toteuttamaan Hänen tahtoaan.

Jos sinä olet jo saanut uskon lahjan, niin sinua Herra kutsuu entistä läheisempään yhteyteen kanssaan. Hänellä on sinulle paljon enemmän annettavaa, suurempi armo ja rauha, kuin mitä olet tähän mennessä kokenut. Herra tuntee sinut, mutta Hän haluaa, että sinäkin tuntisit Hänet entistä paremmin ja syvemmin.